

heid, hen allen voor hunne betrekkingen te bewaren, op de ingetredene loopbaan te doen voortfchrijden, tot bloei en welzijn dezer Infteeling voortdurend te doen werkzaam zijn. Mogten deze, mogten andere Klaffen veelvuldige malen zich in dit heil verheugen, en lang de voorlichting ondervinden van alle hunne verdienstelijke en begaafde Leden.

In hare Geassocieerden, meldde ik reeds vroeger, dat de Derde Klasse minder gelukkig was geweest, ook de Vierde verloor twee derzelve, **MARIE LOUIS CHARLES ZENOBI CHERUBINI** en JOHANN HEINRICH DANNECKER. De eerste in den jare 1760 te *Florence* geboren, toonde niet alleen als jong kind veel aanleg voor de Muzijk, maar werd door zijne geestvermogens in staat gesteld, zich de lessen, die hem van zijn zesde tot zijn dertiende jaar gegeven werden, zoo ten nutte te maken, dat hij toen reeds eene Mis en een Intermezzo van zijne Compositie konde doen uitvoeren. Vijf jaren later ontving hij van den Groot-Hertog van *Toskane* eene jaarwedde, die hem de gelegenheid verschafte, zijne studiën bij SARTI, te *Bologne*, beroemd door zijn uitstekend onderwijs en goede methode, voort te zetten, en zijn talent onder diens voorlichting te oefenen en te volmaken. Na vier jaren van onvermoeiden arbeid trad hij op als Schrijver van eene menigte Opera's, op vele verschillende plaatsen in *Italië*, *Engeland* en *Frankrijk* ten tooneele gevoerd. Onder alle zijn *Lodoïska* en *les Deux Journées* hier te Lande het meest algemeen bekend geweest. Weinig bij het Bestuur in *Frankrijk* gezien, vertrok hij in den jare 1805 naar *Weenen*; de uitgebarste oorlog verdreef hem echter spoedig weder van daar, en hij kwam te *Parijs* terug, waar hem nieuwe teleurstellingen wachtten, die zijne vrienden hem trachtten te vergoeden. Te hunnen genooge, nam hij eene proeve om Kerkmuzijk te schrijven, die zoo meesterlijk gelukte, dat hij, ten jare 1814, in achting aan het toenmalig Hof hersteld en eenige jaren later tot Opperbewindhebber over de Muzijk des Konings aangesteld, dezelve van vele andere deed volgen. Inspecteur van het Conservatoire te *Parijs*, later Profesfor in de Compositie en Directeur bij die inrigting, Ridder en Officier van het Legioen van Eer, Ridder van de Orde van St. Michel, Lid van verscheidene inrigtingen van

van Schoone Kunsten, werden zijne verdiensten en begaafdheden, door al wat Muzijk beminde en voorfond, opregtelijk gehuldigd, en zal zijn naam blijven als een der roemrijkste en meest geëerbiedigde der School. De toevloed van voorname mannen, die, na zijn overlijden, op 15 Maart dezes jaars, de laatste, zeer plegtige eer aan zijn lijk bewezen, en de wijze waarop, getuigde, hoezeer zijn verlies erkend werd. Voor eenigen tijd opgevolgd in de Directie van het Conservatoire door den Heer AUBER, wiens Compositiën mede algemeen bekend zijn, is zijne plaats bij het Franche Instituut nog ledig. Verschillende oordeelvellingen worden over dit voor *Frankrijk* ongewoon besluit uitgebragt, en moeilijk valt het over deszelfs gegrondheid een juist oordeel te vellen. Wij willen ons dan vereenigen met het vermoeden, dat eerbied voor zijnen grooten naam aan het Instituut raadzaam deed voorkomen, de bekwaamheden van een nieuw benoemd Medelid niet te spoedig in vergelijking te brengen met den roem, dien zijn verlaten zetel nog vervulde, en de alles verdoovende tijd ook hier zijnen verzachtenden invloed te doen uitoefenen.

Toen onze Klasse in bedenking nam, aan het Gouvernement de oprigting eener Muzijkfchool voor te stellen, heeft CHERUBINI, op haar verzoek, aan haar ingezonden een uitgewerkt Verslag over het Parijsche Conservatoire, met vele bijlagen tot de geringste bijzonderheden afdalende; welk Verslag blijken droeg, zoowel van zijne veel omvattende kennis in dit vak, als van zijne geschiktheid, om aan het hoofd van zulk eene Inrigting te staan.

Zijn Tijdgenoot JOHANN HEINRICH DANNECKER, toonde evenzeer reeds vroeg zijn natuurlijken aanleg voor de, door hem uitnemend beoefende, voortreffelijke Beeldhouwkunst. Geboren te *Stuttgart*, in den jare 1758, van armoedige ouders, genoot hij eene doelmatige opvoeding op kosten van zijnen Souverein, en behaalde in den ouderdom van 18 jaren den Prijs der School op een Standbeeld, *Milon van Crotone* voorstellende. Met eene Jaarwedde ondersteund, vond hij daardoor gelegenheid zijne studiën in *Parijs* en *Italië* voort te zetten; leerde in de eerste Stad PAJOL, later CANOVA kennen, en vereenigde gelijk deze de studie der Natuur met die der Antiken. Behalve eenige uitzon-

is? Ja, zóó werken zij nóg, en zijn de bronnen van welvaart, van den volksroem, van de edelste deugden, van de reinste volksgenoegeus.

Denkt gij, M. H.! ten aanzien van dat alles, met ons eenstemmig, dan zult gij ongetwijfeld deze Vierde Klasse, geheel aan de Beeldende Kunsten gewijd, gaarne den rang toekennen, haar, door haren Koninklijken Beschermheer, in het Koninklijk Nederlandsche Instituut aangevozen; dan zult gij het niet ongepast oordeelen, dat zij u tot het bijwonen harer 14de Openbare Vergadering uitnoodigde; dan zult gij gaarne het belangrijke harer bedoelingen erkennen, de schets harer werkzaamheden met genoegen volgen; maar ook in de veemoedige stemming deelen, welke het verlies van uitstekende, aan haar verbonden mannen haar veroorzaakte.

De Klasse was gelukkig genoeg, van, gedurende den tijd, waarover het door haren waardigen Secretaris aan uwe beoordeeling op te dragen Verslag loopen zal, geen harer Leden door den dood te verliezen.

Van hare geassocieerden verloor zij:

MARIE LOUIS CHARLES ZENOBIE SALVATOR CHERUBINI, te Parijs, en van hare Correspondenten:

JOHANN HEINRICH DANNECKER, te Stuttgart; beide mannen van hooge verdiensten, en als Kunstenaren door de geheele beschaafde wereld geroemd.

MARIE LOUIS CHARLES ZENOBIE SALVATOR CHERUBINI was een der vijf Inspecteurs van het Conservatoire in Frankrijk. Geboren in Florence, den 8sten September 1760, onderscheidde hij zich reeds vroeg door zijnen aanleg voor de Muziek. Naauwelijks dertien jaren oud werd er in Florence eene door hem gecomponeerde Mis met veel bijval uitgevoerd. Deze poging werd gevolgd, gedurende de eerste vijf jaren, door verschillende Compositiën, zoo voor de kerk als voor het toneel. Naderhand, in Toscane, zich meer en meer volmakende onder geleide van den beroemden SARTI, reisde hij vervolgens naar Londen, Parijs en Turyn; in welke laatstgenoemde stad hij zijne *Iphégenie en Aulide* uitgaf. In de hoofdstad van Frankrijk teruggekeerd, werd zijne *Demophoon* ten toneele gevoerd. In 1791 kwam zijne *Lodoiska* in het licht.

Deze Opera, met de meeste toejuiching ontvangen, schonk niet alleen eene nieuwe wijze van componeren aan de Muziek, maar verzekerde aan CHERUBINI eene Europeesche vermaardheid. *Lodoiska* werd opgevolgd door *Eline, le Medée, les deux Journées*, en nog verscheidene verdienstelijke Opera's. Na zijne vestiging in de hoofdstad van zijn aangenomen Vaderland, werd hij benoemd tot Lid der Vijfde Klasse van *l'Académie royale des beaux-arts*, en wijdde hij zijn geheel leven aan zijnen zoo geliefden arbeid. Den 12^{den} December 1808 benoemd tot Geassocieerde der 4de Klasse van het Koninklijk Nederlandsche Instituut, was hij altijd bij uitnemendheid bereidvaardig die Klasse met zijnen raad, zijne inlichtingen en dadelijke hulp, zoo dikwerf zij dit wenschte, van dienst te zijn. CHERUBINI overleed 15 Maart 1842; zijne verdiensten zijn en blijven onvergetelijk.

Belangrijk was insgelijks het verlies door deze Klasse ondergaan in haren verdienstelijken Correspondent:

JOHANN HEINRICH DANNECKER, te Stuttgart.

JOHANN HEINRICH DANNECKER, geboren in Stuttgart, den 15^{den} October 1758, was een der meest verdienstelijke Beeldhouwers onzer eeuw, en misschien de éénige, die waardig was, geplaatst te worden naast den Deenschen THORWALDSEN, en Italiëns roem, CANOVA. DANNECKER, met eenen voortreffelijken aanleg begunstigd, ontving zijne opleiding in de Akademie, door Hertog KAREL gesticht. Door dezen, zijnen weldoener, naar Parijs gezonden, werd hij de leerling van PAJOU. Van dáár begaf hij zich naar Rome; doch in 1810 teruggeroepen, werd hij door zijnen Vorst benoemd tot Professor in de Beeldhouwkunst, en met de Orde van Burgerlijke Verdiensten gekroond. In Stuttgart en in hare omstreken vindt men een groot aantal zijner kunstvoortbrengselen. Eene CERES en BACHUS in het Koninklijk Paleis te Stuttgart aanwezig; de Busten van LAVATER en GLUCK, maar vooral die van SCHILLER, en eene levensgrootte ARIADNE, op eenen tijger zittende, worden als voortreffelijk geroemd. De laatste zag ik in Frankfort aan den Main, in de Beeldengaanaderij van den kunstminnenden Bankier BETHMANN; de uitvoering is meesterlijk. In 1826, op mijne reis naar Zwitserland, door Stuttgart trekkende, wenschte ik den verdienstelijken kun-